

- 2) Трябва ли с оглед на изискването на независимост на националния регулаторен орган да се счита, че изменение на национално законодателство — както е посочено по-горе (точки 13, 14, 16 и 17 и по-специално точки 36—41 от настоящото преюдициално запитване), което цели да окаже влияние върху цените за разпределение на електроенергия по описания в подготвителните работи във връзка с изменението на закона начин, чрез изменения на националния Закон за пазара на електроенергия, които се отнасят до регулаторната среда на системните оператори и които сами по себе си не засягат пряко нито тарифите за пренос или разпределение, нито методиките за тяхното изчисление, но вследствие на които националният регулаторен орган трябва да промени методиките си за контрол по средата на референтния период — е в съответствие с член 57, параграфи 4 и 5 от Директивата за вътрешния пазар на електроенергия?

(¹) Директива (ЕС) 2019/944 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за изменение на Директива 2012/27/ЕС (ОВ L 158, 2019 г., стр. 125).

Преюдициално запитване от Satversmes tiesa (Латвия), постъпило на 1 февруари 2023 г. — AZ, 1Dream OÜ, Produkttech Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd/Latvijas Republikas Saeima

(Дело C-49/23, 1Dream и други)

(2023/C 127/27)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Satversmes tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподатели: AZ, 1Dream OÜ, Produkttech Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd

Ответник: Latvijas Republikas Saeima

Преюдициални въпроси

- 1) Обхваната ли е от приложното поле на Директива 2014/422 (¹), по-специално на член 4 от тази директива, както и на Рамково решение 2005/212 (²), дейност в самостоятелно производство за незаконно придобитото по-специално на член 2 от същото, национална правна уредба, съгласно която националната юрисдикция, която се произнася по конфискацията на облагите от престъпна дейност имущество, което се отделя от основното наказателно производство преди извършването на дадено престъпление да бъде установено и съответното лице да бъде признато за виновно за това престъпление, и която предвижда също конфискацията въз основа на отделени от преписката по наказателното дело материали?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли да се счита, че понятието „решение за конфискация“ по смисъла на Директива 2014/42, и по-специално на член 8, параграф 6, второ изречение от тази директива, обхваща не само съдебните решения, с които дадено имущество се обявява за придобито от противозаконна дейност и се постановява неговата конфискация, но и съдебните решения, с които производството за незаконно придобито имущество се прекратява?
- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос, съвместима ли е с член 47 от Хартата [на основните права на Европейския съюз] и с член 8, параграф 6, второ изречение от Директива 2014/42 правна уредба, която не предвижда право на лицата, свързани със съответното имущество, да обжалват решенията за конфискация?
- 4) Следва ли принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че не допуска конституционният съд на дадена държава членка, който разглежда жалба за противоконституционност, подадена срещу национална правна уредба, която е обявена за несъвместима с правото на Съюза, да приеме за приложим принципа на правна сигурност, както и че произтичащите от тази правна уредба правни последици запазват действието си до момент, определен в решението на този конституционен съд, след настъпването на който спорната правна уредба престава да произвежда действие?

(¹) Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз (ОВ L 127, 2014 г., стр. 39).

(²) Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления (ОВ L 68, 2005 г., стр. 49; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 147).